

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Справді бистре спостереження мовби заосерповане на Закарпатті! З одної сторони прояви сильної волі бути нацією, боротися за правдивої мови й національне існування, з протилежної сторони нікчемність, низькі напади і беззастановна війна з національною ідеєю. По цьому бої як фокус моральної й національної сили — грекокатолицизм, репрезентативний рядовим священиками, за якими йде молода генерація світських борців, по другому бої спізаний фронт москвофільства з представниками місцевого й заграничного православ'я. Що в кінці-

них обставинах візьме верх: українізація чи москалізація, годі передбачити.

Москвофільство на чужоплемінному терені є слабе порожнечою і відірваністю ідей, але рівночасно проявляє і силу своїми зазісками з іншими відломками православ'я та спільним почуттям інстинкту самозбереження.

„Карпаторуський Голос“ орган т. зв. „гаси-тель“ з москвофільського „Общества ім. Духовича“ має пильних читачів і поза границями Закарпаття між рос. емігрантами, щоби ще — радо в ньому розчитуються російські конверти-ти як напр. ки. Волконський та члени колегії „Про Руссія“. Всі вони, коли мова про ідеали російського націоналізму збігаються разом як череда овець у часі бурі.

На жаль не спостерігають того, чи й не хо-чуть спостерігати вищі церковні гр.-кат. чинни-ки! Не добачують небезпек, яка йде від зеди-неного москвофільства навіть для них самих; замість ставитися позитивно до національного руху, навіть поборюють його. Завдяки такій по-зитивній напр. на території прайської дієцезії чимраз більше мале число гр.-католиків, бо не-розвідомлений народ легко переходить чи то на „лозунги латинства, чи то на православ'я.

Велике, грізне мemento для церковної ера-рії творять події останніх днів. Недавно тому докинули москвофіли на Закарпатті масово де-люшки, визнаючи „руську“ молодь до масового відступства від гр.-кат. на річ православ'я. Вла-дне на нині, на неділю 23. VII. заповідано при-яття гр.-кат. відступників на лоно синодально-го православ'я у православній церкві в Ужгоро-

ПРИ ТЕРПІННЯХ СЕРЦЯ І ЗАПНЕННЮ ПО-СУДИН, нахил до удару і апоплексичного ата-ку, природна гірка вода FRANCISZKA-JÓZEFA запевняє лагідне випорожнення без силування.

ді. Меншу роллю грають тут розміри релігійної апостазії; ходять передовсім про твердження факту, що москвофіли захопили у свої руки православ'я, щоб його вигравати проти украї-нського націоналізму, що рівночасно звертаєть-ся й проти греко-католицизму. Що дійсно так маєтеся річ, про те свідчить меморіал, висланий місяць тому москвофілами до мукачівського о. єп. Александра Стойки з домаганням негайної москалізації всіх церковних установ... У разі відкинення пропозицій домагань, грозили ав-гори меморіалу виступленням з гр.-кат. Церкви! Як поставились кермуючі церковні круги до цього нечуваного кацапського визову — не зна-ти. Одно є тільки певне, що не було б прийшло до такої прикрої ситуації, наколиб церковна влада була вже перед десяти роками вишла зі стану вічного мантикування й лавірування між мадяро-московсько-народовецькими концепці-ями, а пішла на зустріч пробудженому національ-ному рухові, який разом з релігійним освідом-ленням нації, має всі дані, щоби покласти гре-бо всім русофільським зазіскам.

К. Н.

Невдача збіжних нарад.

ЛОНДОН, 21. 7. ПАТ. Господарську кон-ференцію можна вважати скінченою, коли взяти на увагу практичне її значіння. В найближчих днях відбудеться засідання ріжних комісій, що мають підтримати висліди дотеперішніх праць. Спроби довести до порозуміння між державами, що імпортують та експортують лишеницю, не по-велися наслідком негативного становища держав імпортерів. Щоби не допустити до вразіння, що однієї конкретні праці на лондонському те-рені скінчилися невдачно, вибрано комісію, ало-жену із трьох представників імпортувальних дер-жав, а саме В. Британії, Франції й Італії, та із трьох делегатів держав експортуючих, Канади, Австралії й Угорщини. Комісія має знайти фор-мулу, що уможливило б дальші переговори. Поки-що невдача збіжних нарад відбирає конференції одиноким виглядом виказатися якимсь позитивним вислідом.

Новий гіндуський диктатор.

Бюро Райтера довідується з Бомбею, що Магатма Ганді іменував предсідника всеінді-йського конгресу Анеа гіндуським диктатором. Анеа має видати маніфест до населення, прикли-каючи занехати кампанію непослуху проти бри-тійської влади та розв'язати законспіровані бо-єві гіндуські організації.

У зв'язку з тим кореспондент бюро Райтера думає, що ролі Ганді як голового вождя ін-дійського населення вже скінчилася. Загально переважає погляд, що Ганді мав так довго ав-торитет і послуш, доки акція цивільного непослу-ху мала успіх серед широких гіндуських мас. З хвилиною, коли кампанія пасивного опору за-хиталася, впало теж довіра до Ганді. Рада Ган-ді продовжувати акцію індивідуально в тільки тактичним маневром відвороту.

Замах на електричну залізницю.

ВІДЕНЬ, 21. 7. ПАТ. Поліційне слідство в справі замаху на електричну залізницю Відень-Баден виказало, що в замаху брали участь учні середніх шкіл і студенти. В часі ревізії вийшли із вузужитих бомб. Вибухового матеріалу до-ставив проф. гім. Вюр. Коли влада розпочала слідство, учні і професори хотіли закласти в землю приготівані бомби. Арештовано кількох учнів і трьох професорів. Слідство виказало, що замахом кермувало з Мінхену.

Гендерсон їде до Москви.

БЕРЛІН, 21. 7. ПАТ. З Москви повідомляють, що там дожидають з початком серпня ц. р. при-їзду Гендерсона, якого приймають Літвінов, Кре-стінський і Ворошилов. Прийняття у Молотова не передбачують. Гендерсон побуде в Москві три дні.

Гендерсон конферує з Гітлером.

БЕРЛІН, 21. 7. ПАТ. Вчора вчором приїхав самоходом до Мінхену предсідник роззбройної конференції Гендерсон. Після приїзду відбу-у-отелі в Гітлером і Нойратом конференція, що тривала 50 минут. Комунікат, оголошений Сімом Конті, підкреслює, що в розмовах у Берліні в Мінхені аясовано становище Німеччини супро-точок, спрещованих Гітлером перед підзнаме-ням роззбройної конференції. Тим способом ста-ло можливе продовжувати виміни думок про роз-зброєння та підписання умови. Стріча між Гі-тлером і французьким прем'єром Деладіє айма-ще дальших приготівань дипломатичним ши-хом

Пригода летуна Поста.

ЛОНДОН, 21. 7. ПАТ. Апарат американ-ського летуна Поста впав у місцевості Флет на Алясці. Летун вийшов цілий, пропелар апарат аломився. З недалекого міста Фірбенксу прибули механіки, щоби заправити ушкодження. Летун має надію, що завтра вирушить з дальшу доро-гу. Перелет Поста поклад Сибір і море Берінга збіга-ся серед дуже важких атмосферичних умов.

1379 1-4

По широкому світі.

— Болгарський трибунал державної оборо-засудив терористів Гачіча і Мольбаха на дожи-ну в'язницю і кількох інших від 6 до 13 років.

— В. радявський комісар освіти Лунач-ський приїде до Варшави на міжнародній кон-грес істориків.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 23. ЛИПНЯ 1933.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

ГОЛГОТА ПИСЬМЕНСТВА.

I.

Разом з українським народом українське краєнє письменство проходить свою Голготу. Із цього хресного шляху бачимо моменти іскрих спалахнень і сумеречного занепаду. Зсі погоджуються з тим, що останні роки на-шого існування в межах Польщі є роками де-якого занепаду нашого краєного письменства.

Живий народний організм не міг не зареа-гувати на ослаблення такої важної для нього життєвої функції, як словесна творчість. І справді, недавно почули ми на сторінках пре-совних органів голоси з приво-ду цього сумного явища разом з міркуваннями, що потрібне й конче для оживлення письменства. Очевидно, це саме мали на думці й ініціатори фонду для видачі літературних нагород.

Усе це дуже відрізняє, бо свідчить про здоровий стан нашого національного орга-нізму, що сам інстинктивно шукає засобів, що-би піднести й унормувати одну з найбільше виткових своїх функцій.

Одначе в цій акції наше громадянство не повинно спинятися на пів дорозі. Для зросту письменницької творчості потрібне освітлення хоробливого явища з усіх сторін і врешті ство-рення таких умовин, які забезпечувалиб і оздо-ровлення й дальшу правильну функцію наших творчих сил.

Один з відомих російських критиків сказа-в, що письменника творить громадянство. Коли це так, то й розвиток занепада одного пись-

менства треба записувати на карб громадян-ства, себто видавців, редакторів, критиків, чи-тачів, провідників і керманів організації і бібліотек, меценатів, книгарів і т. д. Усі мають деяку заслугу, коли письменство розвиває, і всі в деякій мірі винні, коли воно занепадає.

Без опер, театрів, кін, слухачів і глядачів не може бути видатних оперових співаків, дра-матичних і кінових артистів. Без належного ви-давничого, рецензійного, рекламного й кни-гарського апарату неможливий розцвіт красо-го письменства.

Живий нарід родить талантів доволі, і вони найменше винні, що не розвиваються й не ви-ростають до бажаної височини. Життя дає нам багато доказів цього твердження. З біографій відомих мистців слова, звуків і пензля ми знае-мо, що неолдин талант загинув би, якби хтось не звернув був на нього увагу й не допоміг йому піднятися й вирости. Ролі цих спасителів талантів часто відігравали просто обставини й припадкове оточення.

В організованому громадянстві ролі таких спасителів талантів мають у першій мірі віді-гравати редактори, видавці й критики. Вони од-наково легко можуть вбити ще слабкий ми-стецький талант, як і зміцнити та виплекати його. Висновок цілковито ясний: де бракує таких чутких, проясливих, з добрим серцем і з зна-нням діла редакторів, видавців і рецензентів, там природні таланти можуть загинути й гинути.

Хто прийняв би це твердження, мусів би прийняти одночасно й друге: наш нарід у наш часи безумовно родить таланти. Коли-ж вони не блищать і не сяють, то очевидно, щось цьому завинило. Бо здоровий національний організм не може залишити дук у витворенні таких важ-них чинників, як письменницькі таланти.

Ми бачимо, як навіть у наші тяжкі чи-з'являються й виростають мистці співу, музи-й маларства, що знаходять сприятливі умови до розвитку й виявлення себе. Чому-ж би ті-ки в ділянці письменства природа мала страй-вати? Не природа, очевидно, завинила. І дм помиляються ті, що заявляють нам, буцімто й полі письменства в нас нічого не родить, й вдержання літературних часописів і видавничо-го нема відповідних сил і взагалі в цій ділянці чого не можна сподіватися.

II.

Колиб громадяни, а в першій черзі — редактори, видавці й літературні критики ма-ли шире бажання оживити й піднести люмо-ницьку творчість, то мусілиб поважно задум-тися над процесом росту природних талантів і процесом їхньої мистецької творчості.

Передовсім треба пам'ятати, що всі дм родяться маленькими й поступово вчаться зос-діти своїми органами як тілесними, так і ду-ховними. Ніхто з великих людей не уродився великим філософом, ні великим мистцем. Чес-виправ й удосконалення в сприятливих умо-нах майбутні великі люди виростали із м-ликих.

Хто запримітить серед багатьох ви-хлосців і дівач оцих покищо нерозвинених незручних і невправних майбутніх мистців ста-ва, той перший причиниться до розцвіту на-го письменства. Хто-ж підходить до талан-тих дітей і юнаків з міркою старих мистців, ні-мимохіть нищить таланти. Громадянство, я-кже занепокоїлося застоєм у нашій літерату-рній творчості, не має права казати, — як це сто доводиться чути від наших літератур-них критиків.

Наслідки виливу рік в окрузі м. Галича.

(Комунікат Повітового Допомогового Комітету).

Судова округа м. Галича належить до околиць найбільше знищених паводками рік. Дністер та його допливи: Липиця, Вербівець, Гнізла, Липа, Вебелюк, Дуква, Залуквиця та Бистриця творять зборище вод, що кожноразово в часі виливів затоплюють тисячмерні простори засівів та сіножатей. Із 34-ох громад, що належать до судової округи Галич — 21 було підчас тележінного виливу більше, або менше затоплених.

Члени Ради Філії Т-ва „Сільський Господар“ у Галичі (п. Андрій Терпиляк, д-р вестер. Петро Водославський, інж. агр. Степан Дулар) обізнали затоплені громади та усталили при допомозі громадських урядів і їх таксаторів покищо тимчасові шкоди.

У 21 громадах зі загальним простором ужиткового ґрунту 11.317 гектарів, затопила вода 3.869 га. З того 2.540 га ріллі і 1.329 га сіножатей і пасовищ. Оливним збиткам пошкодили заливи від 30—50 проц., крім та околиць рослинами від 50—100 проц. Загальна шкода 416.600 зод., тобто для одного га яких 103 зод. У громадах Мелука, Межигір'я, Семиківці, Тустани, крім шкідливого впливу, вибив засіви на 50 проц. на просторі яких 1.000 га ґраз, що падає у тих громадах в днях 24. червня і 5. липня ц. р. спричинюючи шкоди на яких 100.000 зод. У 6-ти громадах зламала вода біля 35 га ґрунту, а біля 20 га засипала штуром (Дубівці, Перхавці, Залукви, Пукасівці, Байдунки, Темирівці). У Дубівцях потворила вода на просторі около 75 га ужиткового ґрунту, а довший, нижче положених частинах — охаби. Є знищених 9 будинків.

Тому, що скошене сіно та замулене збіжжя гниє, повітря затроєне і через те треба лякати епідемічних хвороб. У громадах Дубівці, Острів, Суботів, Галич і в частині Залукви значний відсоток людності вже терпить голод. Старої картоплі вже нема, молоді рання знищена водою, жива опізнені, заробітків нема, так, що положення тієї частини людності розпачливе. Видатність молока у корів дуже впала. У Районній Молочарні в Галичі продукція масла обнижжана на 40 проц. У більше знищених селах держать худобу в стайні, а деякі з konieczности виганяють на замулені пасовища і межі і через те постає загроза, що у рогації худоби може поширитися хвороба мотиліці.

Пошкоджене населення дуже зажурене, однак спокійне. Населення не вірить в якунебудь допомогу. Люди навіть не хотять вносити прохань у справі відлиску ґрунтового податку. Кажуть, що Скарбовий Уряд засідає зявляє якусь причину на неформальність внесення прохань, або просто буде толкувати, що „зливи рік не є стихійною шкодою, бо вона часто повторюється“.

Рада Філії Т-ва „Сільський Господар“ в Галичі запросила до помічі нещасним жертвам повені: градобиття, всі установи, що мають характер повітових організацій, як: Філію „Прогресу“, Кружок „Рідної Школи“, Союз Українок, Союз Кооператив, Кооперативний Банк, Районову Молочарську Спілку і кількох громадян з Галича. Допомоговий Комітет вибрано в такому складі: п. Андрій Терпиляк зі Залукви — голова, о. Микола Залужий, парох Галича — заступник голови, д-р Петро Водославський — секретар, о. Василь Чопей, катехит в Галичі — касієр, Григорій Шмігель, директор Складу.

— Коли є таланти, то нехай вони самі заявлять про себе та покажуться нам у повному своєму рості!

Виходилоб, що наше діло таке, як членів побороної комісії: змірити ріст, помацати мязи, вислухати серце й сказати: „надається або не надається“. А не наше, мовляв, діло цих юзаків, плакати, давати їм радости першої творчости, помагати їм, поправляти їх перші кроки і т. д.

Колиб так видавці, редактори й критики підходили до кандидатів на письменників, то підходилиб до кандидатів на письменників, то булоб цим кандидатам і нашому громадянству. Без добрих садівників нема й не може бути вищих культур.

III.

Коли українське громадянство широко й глибоко бажає дочекатися розвитку нашого красивого письменства, повинно згодитися ще з одним твердженням: талант мусить мати можливі умовини практики і вправи.

Є чимало серед нашого інтелігентного громадянства осіб, які думають, що письменницький талант це продукт виключно природи. Правильний письменник чи поет повинен отак собі просто сісти за папір і творити архитвори.

Горе в тому, що цей забобон торкається кайже виключно письменників. Здається, ніхто вже не перечить, що співак, музикант, мalar, актор мусить пройти певну добру школу, багато працювати й безупинно вправлятися. Один тільки письменник повинен ставати видатним чи навіть великим без довгої впертої праці й постійних вправ. Він може ховатися десь у закутку, думати, обмірковувати, а потім повинен сісти й написати європейський твір.

Відомо, що талановиті й вже дуже вправні й славі автори, співаки, музиканти й мalarі мусять безупинно працювати й вправлятися не лише

ниці Союзу Кооператив — господар магазину; пані Яцева, п. дир. Почель, д-р Янович, д-р Меркун, д-р Мухомов, п. Іван Корчинський, п. Чемеринський — члени Канцелярії Допомогового Комітету містяться в льокалі Райсової Молочарні в Галичі.

Допомоговий Комітет на своєму засіданні в дні 17. липня ц. р. вислухавши звідошення голови Комітету про стан і положення населення в громадах затоплених водою рішив:

1) Вислати обіжник до всіх кружків Т-ва „Сільський Господар“, Читальні Т-ва „Прогресу“, Кооператив та Парохіальних Урядів у галицькій окрузі у справі заснування допомогових комітетів на місцях, з'ясування яких булоб: завадити поменший список пошкоджених громадян, зайняти збіркою харчів і папір для тих, що потерпіли найбільше від виливу, зайняти роздаю жерта, виготовити для поодиноких пошкоджених громадян до Скарбового Уряду у податкових справах, надати список тих, що потребують насіння, щоб ще цього року засіяти мішанку на зелену пашу для худоби, а також тих, що потребуватимуть насіння на осінню сіябу. Місцеві комітети в своєму часі дістануть дальші доручення.

2) Перевести збірку зараз на терені Галичі. Головно звернутися до економічних установ у Галичі за доразовою помічю в харчах та насіннях для сьогорічного засіву мішанок на зелену пашу.

3) Доручено президії Комітету звернутися з проханням до краевого Допомогового Комітету і до державних установ за доразовою помічю на час перед киннями.

4) Подбати в наших і державних установах потрібний кредит для Кооперативного Банку в Галичі, що ужив би цього кредиту (під контролею Комітету) в цілості на купно насіння для озимі сіяби та папір для худоби. Позички були би признані пошкодженим на триріччі сплати.

5) Просити у відповідних державних установах безплатної доставки соли для худоби та ліків проти мотиліці.

6) Інтервенювати у Скарбовому Уряді, щоб припинив усі податкові ескзеції у громадах знищених повенню та градобиттям, а також в справі відлиску ґрунтового податку від парцель, знищених повенню та градобиттям.

ЗА ПОВІТОВИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМПТЕТ У ГАЛИЧІ
Андрій Терпиляк голова. Д-р П. Водославський секр.

З життя Православної Церкви в Польщі.

II.

„НЕСАМОВИТА АКАДЕМІЯ“.

Так назвав ювілейну академію, що відбулася 30 квітня в Варшаві на честь митр. Дениса „Літурговани Курер Цодзени“ в статті „Православні русифікатори на кресах і православні... під Краковом“ (ч. 154).

ше для того, щоб робити поступи, але хоча б для того, щоб не втратити дечого зі здобутої вже техніки й загострених зовнішніх і внутрішніх змислів. Те саме треба сказати й про мистецтво слова. Без постійних вправ у творчому процесі й у витонченні своїх змислів письменник не лише не буде посовуватися наперед, але, навпаки, буде відставати навіть від самого себе.

Чи наші письменники мають такі самі умовини, як мають інші мистці? Треба сказати отверто, що ні.

Календар „Для Всіх“ на 1933 р. нараховує понад 50 українських письменників, що ще живуть і можуть писати або лише починають писати. 50 письменників! А в той саме час літературні критики заявляють нам, що нема в нас письменників. А громадянство бе на тривогу, що письменство занепадає.

Нібито суперечність. Письменники є й нема їх. Письменники навіть відомі й нема кому писати. Письменники заявляються серед молоді й якась безнадійність.

Чи не є це просто якоюсь ненормальністю нашого суспільного життя? Бо й справді, чому це відомі старші письменники ще в відносно молодому вікові вже редукують себе, а молоді не підрастають і не заявляються? Чи часом не зводять до інвалідів перших і не карловатять других незвідливих умовин творчости?

Здається, що так. Бернар Шов може писати по молодечому в 70 літ, десь артисти збирають лаури в 60 літ і майже в такому поважному віці танцюють ще танцюристи. А в нас у 40—50 літ стають уже інвалідами.

Багато требаб сказати, щоб засувати це наше питома явище. Ми сплинемо лише на деяких умовинах творчости.

(Продовження буде.)

П. К. О.

ПЕВНІСТЬ — ДОВІРА

ВІДДІЛ ЛЬВІВ, 3. МАЯ 9.

ОЩАДНЕСТЕВІ ВКЛАДИ ЗВИЧАЙНІ ВІД 1 ЗОЛ., ВИПЛАТИ І ВПЛАТИ У ВСІХ ПОЧТОВИХ УРЯДАХ.

У МІСЦЕВЛЕНІ, ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ В ВІДДІЛІ, ВИПЛАТИ БЕЗ ОБМЕЖЕННЯ КВОТИ.

1—2

Катастрофа повені.

ЖАХЛИВИЙ БІЛАНС ШКІД НА ПІДКАРПАТТІ

На основі приблизних обчислень остання повень на терені станиславського повітства залила коло 5.000 моргів орного поля і городів. Щоб її змалювати з намулу, піску та каміння, треба важкої й довгої праці. На осінні засіви треба пів мільона зод. Потрібно теж до помози на адержання живого інвентаря в околицях де нема паші.

Жахливо представляється біланс шкід у Стрийщині. На основі дотеперішніх оглядів показується, що в Стрийщині 101 громада потерпіло від повені. Процент знищення хитається між 15 і 60. Найбільше потерпіли Соколів (72 господ., 116 га, 60 проц. шкода 10.000 зод.), Дідушині Малі (380 га), Любівці, Лани Сокол, Голобути, Нежухів, Татарско, Калчикут, Стриганці, Ходовичі. Разом потерпіло коло 7.000 га, а загальна шкода виносить коло 300.000 зод. (2.000 господарств). Повень знищила теж регуляцію ріки Стрия, тому треба негайно її відбудувати, щоб охоронити околиці на будуче. Шкоди в дорогах оцінюють на 50.000 зод., міст у Семиківці на 10.000 зод.

Наслідком повені змінили в багатьох місцях свої дотеперішні русла ріки: Стрия, Свіча, Прут і Черемис, а частки Дністер і Бистриця. Населення не знає тепер, де місця глибокі та небезпечні, наслідком чого топяться масово люди в часі купелі, переїзду або переходу.

Докладом пошани для поляглих героїв є жертва на схорону воєнних могил українських борців!

Як відомо, представники православного організованого українського громадянства, а також і білоруського, відмовилися взяти участь у цій імпрезі. Виступали на ній в характері експонатів українського населення лише п. Любарський, посол-бебек Серафимович та Лотоцький: перший, невідомо яким правом, в імені Холмщини, другий — Волині, третій — во то Українського Наукового Інституту, не то української еміграції; представники білоруського населення цілковито були відсутні. Подібним відношенням українське і білоруське громадянство вродисто задемонструвало проти загального московського курсу Православної Церкви в Польщі, як також виявило побоювання, що цій академії нададуть чисто московське обличчя і зміст. Побоювання були цілком слушні. З лигодошених на академії чисельних промов і привітів подавляюча більшість була в мові російській, трохи — в мові польській і лише дві промови — в українській. Відчитано до 30 привітів різних осіб і установ, і з них теж лише два були мовою українською. Промови і привіти білоруських цілковито не чули. На сторонах гостей ціла та імпреза зробила притягуюче враження: „Учасники — пише „Л. К. Ц.“ у названій вище статті — хвилями думали, що повернулися чася російської займанщини“. Прикрі враження збільшувалося ще й від того, що на чолі організаційного комітету академії стояв єпископ Савва, а значить, академія зраджувала православну ерархію, як правдивого ініціатора та вдохновителя. Не були в силі зрозуміти безтактності акадємії церковні кермунки кола. У відячному листі, мистосованому до організаторів академії, митроп. Денис не тільки не адогав загального враження, а навіть його ще підкреслив, намагаючи своїх визнаючи „православними рускими людьми“.

Ця імпреза протвердила польську оліцію і омусила їх хвилено застановитися над фактичним положенням православ'я в Польщі.

„На що це російщина?“ — питає „Л. К. Ц.“ — „Чи ініціатори мали якусь верути цілі? Чи хотіли акадємію“.

Електричні інсталяціївиконує скоро, дешево і на догідні
сплати

УКРАЇНСЬКЕ КОНЦЕСІОНОВАНЕ

ЕЛЕКТРИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Лев Надрага

Валова 23., тел. 59-49.

Направки світла, ламп і дзвінків числимо
50 сотиків.

Монтаж антени дахової 5 зол.

Жарівки 110 і 220 Вольт, батареї і елек-
тричні матеріали найдешевше у Львові.

в Польщі залишилося православ'ям московським, як було за часів нещодавньої „Матушки-Росії“; що людність визнає тільки таке православіє. Ця імпреза потрібна була для Єрархії, щоб виправдати її працю та надати їй нових сил у боротьбі за московський характер Церкви за російськість її вірних; потрібна була також і для тієї горстки російських зайд, що осіли серед українського й білоруського населення, не хоча виритися й кінських поглядів московської чорної сотні.

На „варшавському торжестві“ милостиво дозволили на пару українських промов і на кіль-

ка польських, щоб показати, що до визнання московського православ'я належать також „місцеві іногородські елементи“ і що вища першою влада їх толерує. Але, як згадає „Vox“, організаторам прийшлося вислухати чимало докорів, те, що на такому зібранні присвятили дуже багато часу (! — А. Г.) на виступи мовою українською („Воскр. Чтеніє“, стор. 332).

Це цілком слушно і послідовно для „варшавського торжества“, а для українських експонатів на цьому — добра наука!

Антін Гірський

Новий самоуправний закон.

VIII.

КУРАЦІЙНІ МІСЦЕВОСТІ.

У кураційних місцевостях рада міністрів може розпорядком скасувати кураційні комісії і виконавчі виділи, передаючи їхню працю відповідним устроєним органам даної місцевості. У кураційних місцевостях, що мають характер публічного ажитку цілу її управу затверджує воевода і він має над нею нагляд.

ПОВІТОВА НАРАДА.

Членами повітової ради є радні (24) і члени повітового виділу (6) і повітовий староста (його заступник) як предсідник.

До повітової ради вибирають радних виборчі колегії, аложені з волосних і міських радних із міст, невиділених з повітового зв'язку та членів волосних і міських управ цих міст, причому виборчі колегії можуть складатися із виборців із двох і більше волостей.

Виборчі колегії, про які тут згадано, вибирають у волостях та у містах з числом мешканців до 10.000 двох радних, у містах від 10.000 до 15.000 трьох, у містах від 15.000 до 20.000 чотирьох, у містах понад 20.000 мешканців п'ятиох радних. Коли повітовий радний складає свій мандат або його тратить, тоді доповнюючі вибори переводить та виборча колегія, що переводила їх перший раз. Доповнюючі вибори є і тоді, коли відновиться виборча колегія в одній з волостей або в місті внаслідок розв'язання або закінчення каденції.

Вибори до повітових рад є явні, а тайні на домагання одної п'ятої присутніх членів колегії. Коли виборча колегія вибирає двох радних, кожний виборець голосує на одного з кандидатів, попередньо оголошених, а вибраними є ті два кандидати, що по черзі дістали найбільшу кількість голосів. Вибори є пропорційними, коли на виборчу колегію припадає більше як два мандати. Членів повітового виділу вибирає повітова рада у тайному пропорційному голосуванні. Подрібний виборчий регулямін видає міністр внутрішніх справ.

Скарги і виборчі протести проти виборів до повітової ради або до повітового виділу покладжує воевода, вислухавши думки воевідського виділу.

Предсідником повітового виділу є повітовий староста або урядуючий його заступник (заступник старости) і за це дістає з фондів повіту платню у такій самій висоті, яку має як староста, а його заступник одну четверту тої платні, яку дістає як державний урядовець. Староста репрезентує назверх повітову раду і повітовий виділ і в їх імені підписує папери і документи.

ДЕКРЕТ ПРО ТИМЧАСОВУ ПОВІТОВУ ВИБОРЧУ ОРДИНАЦІЮ З 4. ЛЮТОГО 1919.

На основі ст. 85 нового польського самоуправного закону поширено на цілу Польщу з винятком шлезького воевідства обов'язуючу силу декрету про тимчасову повітову виборчу ординацію для колишньої російської займанщини з 4. лютого 1919. В. З. П. Д. ч. 13. поз. 141 також і на Галичину, на місце існуючого тут досі галицького закону про повітову репрезентацію і повітову виборчу ординацію з 1866 р.

З огляду на зміни, які вводить цей декрет у нас у Галичині (на північних землях об'єднує він від 1919 р.) вважаю за відповідне подати тут найважливіші його постанови вже зі змінами, які вводить у цьому декреті новий самоуправний закон.

ГРАНИЦІ ПОВІТОВИХ КОМУНАЛЬНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.

Кожний адміністративний повіт творить повітовий комунальний зв'язок, що є правно-публічною особою. Зміни границь адміністративних повітів потягають за собою відповідні зміни об'єму повітових комунальних зв'язків. Міста з числом населення понад 25.000 творять самостійні повіти. Поблинок комунальні зв'язки можуть лучитися за згодою надзвичайної влади в окремий союз для досягнення означених комунальних цілей (пр. для будови доріг, електрифі-

кації будови і утримання шпиталів, тощо) на основі окремого статуту, затвердженого міністром внутрішніх справ.

ОБСЯГ ДІЛАННЯ ПОВІТОВИХ КОМУНАЛЬНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.

Обсяг ділання повітових комунальних зв'язків є поручений і власний. Поручений обсяг ділання означають закони; до нього належить передовсім опіка і надзір над господарською властивістю і міст, невиділених з повітового комунального зв'язку. До власного обсягу ділання повітових комунальних зв'язків належить опіка над господарськими, санітарними і культурними інтересами повіту, а зокрема: 1) управа власним майном, 2) будова і утримання доріг і інших комунікаційних засобів, 3) охорона і розвиток хліборобства, торгівлі і промислу, 4) охорона публічного здоров'я, засновини і утримання шпиталів і санітарних уряджень, 5) публічне добродійність, 6) підтримка освіти і 7) піднесення рівня публічної моралі і культури. Мають вони теж право ставити внески до уряду і справі розпорядків, що торкаються інтересів повіту і які можна перевести законом.

ДЖЕРЕЛА ДОХОДУ.

Джерела доходу повітових комунальних зв'язків творять: 1) доходи з волосного майна, 2) зиски з власних підприємств, 3) прибутки і державні доходи, які закон перекаже повітовим комунальним зв'язкам, 4) оплати за адміністративні чинності повітових комунальних органів, 5) оплата за аживання заведень, утримуваних публічному інтересу повітовими комунальними зв'язками, 6) окремі оплати на покриття коштів засновини і утримання комунальних установ, складені тим, що мають з них користь, 7) податки до державних і громадських податків, безпосередні і посередні самостійні податки повітові, 9) зиски з торговельних монополій, 10) коротко і довгорочні позики.

ОРГАНИ ПОВІТОВИХ КОМУНАЛЬНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.

Органами повітового комунального зв'язку є: 1) повітова рада, 2) повітовий виділ і 3) повітовий староста (або його заступник), у містах з числом мешканців понад 25.000, що творять самостійні міські повіти: 1) міська рада, 2) магістрат і 3) президент міста.

Пос. д-р Ст. Баря.

Українські вишивки — найновіша мода.

(Завваги про фольклорні збірки).

В 12. числі польського часопису „Базар“ з 25. березня 1933 оповідається, що в галі польського „Базару Товариства Народнього Прогресу“ в Варшаві можна було в березні ц. р. одати костюми, сукні, піджами, настільники, оривки, жіночі торбинки, роблені з домашнього полотна і прикрашені волинськими і польськими вишивками, розуміється українськими, як це і на фотографіях видно, хоч слова „українські“ ніде не вжито. Виставку влаштувала міністр Бекова й інші пані, які для поширення моди самі були вбрані в сукні з домашнього полотна, прикрашені польськими і волинськими вишивками, які вишили сільські жінки. Вбрання було велике. Деякі пані-чужинки заклали собі комплекти з чорними польськими вишивками, а жінка одного амбасадора хоче влаштувати „garden party“, де мають обов'язувати сукні і народніми вишивками.

Читаю і радується, що така багата українська культура, така пишна, така велична, не диво. Якби вона своєю красою вже тоді, коли в Києві св. Софія яснила гордо своїми вежами, про її сусідів хроніст Галь умів лиш те сказати, „що вони дикі, варварські і лише тим ліпше знає, що в торговельних справах перемагає і раба їх земля на Русь“. Багато нашого культурного добра вже пропало і ще пропадає на сучас-

завати „одну в поділку“ Росії?.. Тут лише в усіх своїх нагрітостях постає проблема, якої замовчати не можна. Можна мати багато (випадаючих з упередження — додаток А. Г.) застережень і сумнівів, коли йде про політичну кампанію меншостевої преси, особливо української, але в даному випадку трудно відмовити їй рації, коли вона протестує проти того, щоб православна Єрархія в Польщі надумувала своєї ролі для російської пропаганди. Польща не має найменшої охоти, щоб на її землях підтримувало російського духа та щоб високі церковні достоїнства продовжували політику Білороссії і холмських місіонарів“.

Стаття „І. К. П.“ стрівила церковні кермунчі круги. Прочитавши її, митр. Денис відмовився від літнього спочинку в Загацькому монастирі (на Кремльччині) і поспішив до Варшави, щоб боронитися від „напасти“. Мусіла зрезуґнувати в літвища в Почайському Скиті й анапа паві Раїса, для котрої спеціально приготували були аж три кімнати.

І, справді, зараз же в митрополіччя пресі появилася спростування то в виді вияснення еп. Сави, то в виді критичних статей „Vox“а. Особливо цікаві статті, бо вони передають думки й погляди самого митроп. Дениса (див. „Воскресное Чтеніє“ ч. 24—26). Замість річового спростування наведених у статті „І. К. П.“ фактів „Vox“ лише „залитав калюші“ й до того ж дуже неадало. Він намагається виправдати „Варшавське торжество“, доводячи, що воно організоване лише як львівсько-варшавське, місцевими російськими громадськими організаціями, а тому Єрархія — зокремаж Митрополіт — не можна робити відповідальним за те, як воно організоване й як відбулося.

Дуже слабенька оборона і... до очевидності фальшива. Передовсім у числі організаторів „торжества“ на першому місці стояло „Митрополітське Православне Благотворит. Общество“, якого головою є сам митроп. Денис (див. річне справоздання в „Воскр. Чтеніє“ ч. 26). — це вже робить „торжество“ не львівським і не імпрезою тільки російських громадських організацій, а загально-церковною. Провід організаційним комітетом нахилився в руках еп. Сави, що також виразно говорить про безпосередню участь в організації „Торжества“ єрархії.

Далі „Торжество“, справді відбувалося як загально-церковне. Перші промови виступили особи, що до варшавського населення не належали й не належать, як ось: архієп. Олексій Громадський, п. Любарський і п. Серафимович. Серед привітів були привіти осіб, які спеціально приїхали в далекі закутки Волині, Пінщини, Вілешиї, Галичини, — себто з усіх частин Польщі. Якже можна говорити, що „Торжество“ було організоване лише „в містном масштабі“?

Ще один цікавий для справи факт. Усі учасники „Торжества“, що виступали як делегати населення поза варшавського і приїхали з різних провінцій, прибули не в власній ініціативі й не за свої гроші, як також і не за гроші російських громадських організацій Варшави. Цього належне „Vox“ не спростує. Не залишається — значить — сумніву, що „Варшавське Торжество“ було загально-церковним, організованим церковною владою і сфінансованим Церквою, а не було варшавським твором місцевих побожних російських організацій. Зрештою, і сам митр. Денис у своєму листі визнає за цими організаціями лише „ініціативу в справі відзначення його ювілею“.

Яка була ціль „Торжества“ і кому воно було потрібне? Про це кожний може довідатися зі слів його винувинця. „Воно (це торжество) — каже митроп. Денис у згаданому листі — стало в сумлінні мому оправданням мого служення, моїх многотрудних трудов і, нерідко, скорбот та згіталь“ („Воскр. Чтеніє“ ч. 23, стор. 257). Ціль — очевидна: показати, що в Православній Церкві — „русскія дух і Русь пахне“: що Православ'я

Загальні кошти виправи покрито міністерство військових справ.

— **Перейшов на юдаїзм.** В Лондоні перейшов на жидівську віру лорд Авелічет, директор великого хемічного тресту в Англії та одного з найбільших англійських банків. Зробив це з демонстрації проти антижидівської політики в Німеччині.

— **Шекспір жив справді.** Як відомо досі існують літературознавці та критики, що піддають у сумнів авторство творів Шекспіра, доказуючи, що писав їх не якийсь актор Шекспір, а такі великі люди як Бейкон, лорд Деорбі та інші. Англійська преса приносить звістку, що саме цим двома оборонці особи актора — Шекспіра як автора відомих нам пєс дістали у руки новий сильний аргумент. А саме найшов хтось два рахунки з 1604 і 1605, виставлені акторами, що виступали на дворі короля Якова. На цих рахунках є згадка про драматичного автора „Комедії помилок“ і „Мірки за мірку“ Шекспіра, що є перекрученим або зле транскрибованим прізвиськом Шекспіра.

— **Ріжні вістки.** В Амстердамі радить конгрес жидів із делегатами з різних країн над засобами боротьби з антижидівською політикою Німеччини. — Радянська преса каже, що цього року у Забайкальській області добули півтора разів більше золота як минулого року. — У Варшаві померла одна із найбільших польських артисток Ордон-Сосновська. — У Кенігсбергу засудив суд ректора торговельної академії Шака за обман на півтора року в'язниці і втрату всіх громадянських прав. — У СРСР, вийшов розпорядок, що всі громадяни, які мають зброю, мають повідомити про це міліцію або ГПУ, щоб дістати наново дозвіл. — Буревій в околиці Мідью пірвав у полі священника, що саме йшов до недужого і підкинув його на віддалі 30 м., священник упав щасливо на копичку сїна.

У місті Елько (амер. етейт Невадо) оженився колишній світовий мистець боксу Джек Демпсей з артисткою у нь-йорському варієте Ганною Кал. — 10. листопада святкуватимуть у Німеччині 450-літні роковини уродни Лютра; загально-німецький комітет заснований у Берліні подає, щоб святі скрізь були однакові себто виконували урядову програму. — В Лондоні помер нагло лорд Бевгем, власник щоденника „Дейлі Телеграф“. — Фр. летунка Марі Гіль заповіла свій лет понад Європу і Сибір до Японії. — Французький летун Бренен вилетів 22. 7. з Нью-Йорку понад Атлантику до Європи.

— **Російські фашисти в Америці.** У червні появилось у Нью-Йорку перше число російської газети „Фашист“, як орган з „Головного Штабу Руських Фашистів“. Газета виходить у Патнем, Конн., хоч друкується у Нью-Йорку. Не вважаючи на те, що Гітлера вважають москалі за свого найбільшого ворога, газета „Фашист“ славить його як великого чоловіка. Крім цього подає портрети Мусоліні та голови англійських фашистів, сер Освальда Мозлея. „Фашист“ подає боротьбу з більшовиками за свою головну ціль і подає коротку програму, як знищити більшовицький лад у Росії і розділити поміж селян землю з більшовицьких колективних господарств. З різних новин і відозв, помішених у „Фашисті“ приходить читач до висновку, що організатором цієї групи російських фашистів є Анастасій Андреевич Воняцький, колишній офіцер царської армії.

— **Міліони на навертання католиків.** За останніх 50 літ протестантські церкви в Америці витратили від 50 до 100 мільонів доларів на місії, щоб навертати католицьких емігрантів. Але все надармо! До такого висновку прийшов Теодор Абел, професор Інституту для суспільних та релігійних дослідів при Колумбійському університеті в Нью-Йорку. Він видав книжку під „Протестантські місії серед американських імігран-

тів“. Тепер число протестантів, навернених імігрантів католицької віри, дійшло до 60-ти тисяч голів, але в цій цифрі містяться вже і діти та внуки колишніх імігрантів-католиків. Одна з протестантських церков серед імігрантів не втримується своїми грішми і їх усе треба було щорічно треба докладати до кожного наверненого протестанта 30 дол. на те, щоб його навертати при новій церкві. Попросту з релігійного бізнесу.

— **Пам'ятник Леніна.** Радянська влада хоче побудувати при вході до порту в Ленінграді величезний пам'ятник в честь Леніна. Пам'ятник має бути одночасно морською ліхтарнею більших розмірів ніж пам'ятник свободи в Нью-Йорку, бо високим на 110 м. Має символізувати тріумф Леніна та його системи. Перші кілька місяців оголошено міжнародний конкурс на проект пам'ятника і досі оголошено 157 рисунків, з того 110 з Радянщини, решта за кордоном. Організаційний комітет має на бачку пам'ятника вже 630.000 рублів. Ту суму мають з примусових оплат, наложених на зарплати державних службовців.

СПОРТ.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ (СТРИЙ).

В неділю, 23. л. м. відбудуться товариські змагання між згаданими дружинами у Стрию, на трасі Львів-Тернопіль від год. 17.30.

Нові книжки й журнали.

Олег Шатірьський: **СЕРЕД ЦВІТУЧОГО** (журнал). Львів. В-во „Світ Дитини“, 1933, ст. 28. ціна 33 коп.

Листування Редакції.

Ним. Дор. Маємо і ще використаємо.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр.
Театр вечинний з причини ферії.
Театр Річпородноста.
Субота 22. липня год. 8. веч. „Морфіна“.

Кіна.

АДРІЯ: „Демон смерті“
АПОЛЬО: „Розкішна оргіада“.
АТЛАНТИК вечинне до 15. серпня н. р.
КАСІНО: „Прощання з гріхом“.
КОПЕРНИК: „На таємничій службі“.
МАРУСЕНЬКА: „На таємничій службі“.
МІРАЖ: „Князь студент“.
МУЗА: „Маски д-ра Фу-Ман-Чу“.
ПАЛАС: „Право до гріха“.
ПАН: „Распутін“ і „Вікторія та її гурт“.
ПАСАЖ: „Маски д-ра Фу-Ман-Чу“.
СТИЛЕВЕ вечинне з приводу реконструкції.
ХИМЕРА: „Світла і тіні любови“.
УТИХА: „Любовниця магістрів“ і „Релігія“.

Закордонне радіо.

Субота, 22. липня 1933.

Барі (269.4) 20.30 „Мадон Батерфлі“ опера; Братислава (279.3) 20.40 Концерт; Копенгаген (281.2) 21.35 Скрипка Р. Генрік; Мінно (331.4) 21.30 Симфонічний концерт; Штрасбург (345.2) 17.15 Концерт солістів; Рим (441.2) 20.30 „Турандот“ опера; Ляпкеберг (472.4) 16.30 Концерт; Відень (518.1) 19.20 Паміст Ісраїлі; 21.00 Легкий концерт; Харків (937.5) 8.00 Грамофон, 9.00, 14.00 Концерт, 10.00 Музика, 16.00 Арії й оперні дуети; 17.30 Трансмисія з опери.

Неділя, 23. липня 1933.

Копенгаген (281.2) 12.00 Концерт; Мінно (331.4) 20.30 Опера; Брюн (341.7) 21.05 Концерт; Штрасбург (345.2) 15.30 Концерт, 20.30 „Трубадур“ опера; Ляпкеберг (389.6) 12.00 Концерт; 22.20 Опера; Стокгольм (435.4) 20.00 Симфонічний концерт; Прага (483.6) 7.00 Концерт; Брюксель (502.3) 20.00 Концерт; Відень (518.1) 11.30, 15.30 Концерт; 20.15 Комедія; Рига (525) 19.30 Концерт; Харків (937.5) 8.00 Грамофон, 9.00, 13.50, 15.00, 19.00 Концерт; Гамбург (1675) 14.40 Концерт.

НАЙБІЛЬША УКРАЇНЬСЬКА КООПЕРАТИВНА ДРУКАРНЯ „ДІЛО“ ЛВІВ, РИНОК 10.

ВИКОНУЄ В НАЙКОРОТШОМУ ЧАСІ І НАИДЕШЕВШЕ ТВОРИ, БРОШУРИ, АФІШІ, ЧАСОПИСИ ТА ВСІЯКІ ІНШІ ДРУКИ.

Львівське радіо.

Субота, 22. липня 1933.

7.00, 7.05, 7.20, 7.25, 7.30, 7.52 Рен. програма; 12.55 Поштовий дзвінок; 14.55, 21.15 Грамофон; 15.10 Сільва рерум; 15.15 Збіжжя біржа; 15.25 Господарський комунікат; 15.35, 16.00, 17.15, 18.35 Концерт; 16.30, 17.00, 18.15, 19.40, 20.00, 21.05, 21.30, 22.00, 22.40 Трансмисія з Варшави; 16.30 Концерт і слуховище для хорів; 17.45 Міжнародні мистецькі змагання; 19.20 Всичина; 22.25 Спортивні вісти.

Неділя, 23. липня 1933.

12.10, 14.45, 19.00, 22.40 Трансмисія з Варшави; 14.00 Відчут; 14.15 Метеорологічний комунікат; 14.20, 22.45 Грамофон; 18.40 Всичина; 21.00 „На веселій львівської хвилі“; 22.00 Танкова музика; 22.25 Спортивні вісти.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

З нагоди вінчання ВП д-ра Юрія і Ірини з Сатурських Філіпповичів зложили на „Річну Школу“ Олександр Трач, Тернопіль 10 зол., Віктор і Софія Трачі, Львів 10 зол.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. II. і III. часть

Ціна 8- золотих — без пересилки.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

МЕБЛЬОВАНА фронтова кімната, тепла, тиха, чиста, добрий воздух — до низькому Виспянського 31 партер. 69 2-3

ПРОДАЄТЬСЯ мурований дім 4 убикації, 290 саж. городу. Кривчицька Кольонія ч. 342 Калагур. У складі Роттера покажуть.

ІНЖ-ФАХОВЕЦЬ шукає до поважного рентового підприємства співників (з капіталом 20.000 зол. Зв'язування до Адміністрації під „Певний иск“. 73 1-1

ПРИЙМУ СТУДЕНТІВ на харч і мешкання, добра опіка, безплатна поміч у науці з нім. мовою. Перемишля, ул. Дворська 31, м. 2. 72 1-2

БІРЖА.

ДОЛЯР ІДЕ ВЖЕ ВГОРУ.

У п'ятницю 21. липня Філія Польського Банку у Львові устійнула курс долара на 6.16 зол. У приватних оборотах плачено по 6.33 зол. за долар. Тенденція знижкова.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 21. 7.: масло 2.50 зол., молоко 21 сот., сметана 70 сот., яйця 2.40 зол. за коду. — Тенденція на масло, сметану удержана, на молоко і яйця слаба.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.

назва	ціна	назва	ціна
Пшениця двірська	31-50	Пшениця збірна	29-50
Жито однокіле	1-30	Жито збірна	19-50
Ячмінь двір. однокілий	16-50	Ячмінь на мліво	15-50
Овес галицький	13-50	Овес замочений	12-25
Кукурудза краєва	18-50	Бараболя промисл.	2-50
Фасоля біла	20-50	Фасоля колірова	17-50
Фасоля краса (з мліва)	24-50	Горох піл-Вікторія	21-50
Горох полевий	10-50	Бобик	10-50
Вика чорна	9-50	Вика сіра	6-50
Сіно солодке прасов.	4-50	Сіно прасоване	15-50
Гречка	38-50	Льон	8-50
Лубин синій	40-50	Рпак озимий	7-50
Вісвіки житні	8-50	Вісвіки пшеничні	30-50
Пшоно	17-50	Просо краєве	12-50
Макухи льняні	70-50	Конюшина черв. зв.	18-50
Мак синій	16-50	Мак синій	16-50

100 кг. льоко Львів

назва	ціна	назва	ціна
Пшениця двірська	33-50	Пшениця збірна	31-50
Жито однокіле	21-50	Жито збірна	16-50
Ячмінь на мліво	12-50	Овес збірний	6-50
Мука ашен. люкусова	46-50	Мука ашен. 65 проц.	39-50
Мука житня тити уряд.	7-50	Вісвіки житні	9-50
Вісвіки пшеничні	20-50	Крупи ячмінні грубіші	16-50
Пшоно ч. 1	30-50	Пенцак ч. 10	7-50
Сіно солодке кр. пр.			

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстів і 8 шпальт оголошень.

Розмір оголошення	ціна	Розмір оголошення	ціна
1 шпальта	0.15	1 шпальта	0.15
2 шпальти	0.40	2 шпальти	0.40
3 шпальти	0.48	3 шпальти	0.48
4 шпальти	0.55	4 шпальти	0.55

За редакцію відповідає Олександр Костик

Видання: Видання „Діло“

Видання: Видання „Діло“